

טקס יום הזכרון התשע"ז

1. פתיחה:

מדינת ישראל, שקיימת כבר 69 שנה, ידעה לא מעט מלחמות, מבצעים, קרבות, ופיגועים - כל אלו הפכו, לצערנו, לחלק משגרת יומינו, וכְּשֵׁשׁ מלחמה- יש **אובדן**.

היום, ה' באייר תשע"ז, רגע לפני פתיחת חגיגות 69 שנה למדינת ישראל, עם הישמע הצפירה נתייחד כולנו עם זכרם של גיבורנו, אשר מסרו נפשם למען מדינת ישראל.

בעוד דקות אחדות תישמע צפירה בכל רחבי המדינה.
נבקש לכבות פלאפונים, ולכבד את המעמד.

2. צפירה

3. שיר: זה לא חלום-קליפ תמונות

4. חיילים ואמהות

5. שיר: אמא אם הייתי יכול- אחרי הדיאלוגים (אמהות וחיילים)

6. יזכור

יונתן קריין- לקריאת יזכור אני מזמין את ישראל אוחנה, חייל בודד שעלה לארץ מצרפת ומשרת בגדוד צבר של גבעתי.
הקהל מתבקש לעמוד.

יְזַכֵּר עִם יִשְׂרָאֵל אֶת בְּנָיו וּבָנוֹתָיו,
הַנְּאֻמָּנִים וְהָאֲמִיצִים, חַיְלֵי צָבָא-הַגָּנָה לְיִשְׂרָאֵל,
וְכָל לוחָמֵי הַמַּחְתָּרוֹת וְחֻטִּיבוֹת הַלוחָמִים
בְּמַעַרְכוֹת הָעַם, וְכָל אֲנָשֵׁי קְהִילַת הַמוֹדִיעִין
וְהַבְּטָחוֹן וְאֲנָשֵׁי הַמְּשַׁטָּרָה אֲשֶׁר חָרְפוּ נַפְשָׁם
בְּמַלְחָמָה עַל תְּקוּמַת יִשְׂרָאֵל,
וְכָל אֵלֶּה שֶׁנִּרְצְחוּ בְּאַרְץ וּמְחוּצָה לָהּ
בְּיַד מְרַצְחִים מְאָרְגוּנֵי הַטָּרוֹר.

יְזַכֵּר יִשְׂרָאֵל וְיִתְבָּרַךְ בְּזָרְעוֹ וְיֵאָבֵל עַל זֵיו הָעֲלוּמִים
וְחֻמְדַּת הַגְּבוּרָה וְקִדְשֵׁי הָרָצוֹן וּמִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ
אֲשֶׁר נִסְפוּ בְּמַעַרְכֵי הַקְּבָדָה.

יהיו חללי מערכות ישראל עטורי הנצחון
חתומים בלב ישראל לדור דור.

7. אל מלא רחמים

אל מלא רחמים שוכן במרומים, המצא מנוחה נכונה על כנפי
השכינה במעלות קדושים, טהורים וגבורים, כזהר הרקיע
מזהירים, לנשמות הקדושים שנלחמו בכל מערכות
ישראל, במחנת ובצבא ההגנה לישראל ו שנפלו
במלחמתם ומסרו נפשם על קדשת השם, העם והארץ
בעבור שאנו מתפללים לעלוי נשמותיהם. לכן בעל
הרחמים יסתירם בסתר כנפיו לעולמים ויצרר בצרור
החיים את נשמותיהם, ה' הוא נחלתם, בגן עדן מנוחתם
ונוחו בשלום על משכבותם ותעמד לכל ישראל זכותם
ועמדו לגורלם לקץ הימין, ונאמר אמין

8. טקסט מעבר לפיגועים

כמעט 70 שנה נמשך סיפור האהבה המיוסר שלנו עם הארץ.
"ארץ אוכלת יושביה", אמרו בימים רחוקים המרגלים שתרנו את הארץ.
וענה להם מנהיגם: "יכול נוכל לה.", נוכל להתמודד עם הקשיים שבדרך.
"אין לי ארץ אחרת, גם אם אדמתי בוערת" אנחנו שרים, וממשיכים לחיות.

ממשיכים לחיות כאן על פני האדמה הזאת,
חיים עם האחד שחסר, עם הגעגוע, עם הכאב,
עם הידיעה שאין דרך אחרת.
ועם התקווה- שתמצא הדרך לשכנות של שלום.

9. המורה לחקלאות- איבדה את דודה מיכאל מרק בפיגוע ירי בכביש 60, בהר חברון
בחודש יולי בקיץ האחרון.

סרטון

- מדברת-

10, מנהלת בית ספרנו, איבדה את בתה בפיגוע ירי בכביש 6, בשעה שחזרו מאירוע משפחתי
בדרכם חזרה לכאן, לביתם בכפר.

סרטון

-מדברת-

11. שיר: ארים ראשי

12. סיום:

ביום הזה אנו מדגישים ומחזקים את הקשר בנינו לבין מדינתנו,
הקשר בין הבנים שנפלו על קדושת ה', העם והארץ.
הלוואי שנוזכה גם אנחנו להמשיך להחיות להצמיח ולנטוע בליבנו את זיכרון אותם אלו
שנגדעו טרם זמנם.
למענם נאמין בעולם טוב יותר שאפשר לחיות בו **יחד**.
נקבל זה את זה, נוותר, נתגבר, נחייה בשלום, לא עוד פחד.
בואו נאמין בשיתוף פעולה נקשיב, נתחשב ונישא תפילה לשלום, לשלום שביננו.

13 סיום:

תלמידי יב- נא לעמוד
אנחנו תלמידי יב, אוטוטו כבר חיילים, כבר מתחילים להריח את ריח המדים. מתחייבים
להמשיך את מסורת הנתינה למדינה ולעם.
לשאוף לשלום, לשלום שביננו.
אני מתחייב!!
יב עומדים- אני מתחייב

14. התקווה-

לשירת התקווה ואמני מאמין הקהל מתבקש לקום .
התקווה .
אני מאמין.
יהי רצון שלא נדע עוד צער במדינתנו. תם הטקס . צאתכם לשלום .

דניסצ'קה

כשהיית בן 16 החלטנו לעזוב את רוסיה ולעלות לארץ ישראל, אז לא דמיינתי כמה תשתלב כאן מצויין. מהר מאוד למדת את השפה העברית. השקעת בלימוד השפה, כי הבנת שזה הכלי שלך להצליח בחיים. המורים תמיד סיפרו לנו כמה ההתקדמות שלך מהירה וכמה הם מופתעים מהיכולות הגבוהות שלך. כל זה נתן לי תקווה כי בזכות כך תצליח גם בלימודים באוניברסיטה. אני בטוחה שכל מה שתבחר ללמוד תצליח בו, ילד חכם שלי.

אני רק מופתעת מהחלטתה שלך לעשות קריירה צבאית. למה לדחות את הלימודים באוניברסיטה? עם פוטנציאל כמו שלך? מי הולך ללמוד בגיל ככ מבוגר באוניברסיטה?

אני מקווה שתבין שאני דואגת לך, אני אתמוך בכל מה שתבחר. אני רק רוצה להאמין שתבחר את המסלול הנכון ביותר עבורך. תחשוב על העתיד שלך.

ובינתיים תשמור על עצמך בצבא, תתרחק מכל סכנה כי אני דואגת לך ולא מצליחה להירדם בלילות.

אוצ'ן ליובליו אי סקוצ'איו, דניסצ'קה שלי...

אמא יקרה,

אמא אנחנו כרגע בבסיס שרגא בצפון, אנחנו באימונים והאווירה כאן טובה, בערב אנחנו יושבים יחד כל הצוות וצוחקים. כשאחזור הביתה אספר לך ולאבא הרבה מהחוויות שלנו.

מתוך המכתב ששלחת לי, אני שומע את הדאגה שבקול שלך.

אני בטוח שהיית מעדיפה שאלך למסלול עתודה ואלמד באוניברסיטה ישר אחרי התיכון, כמו כל שאר חברי שעדיין ברוסיה.

אבל המציאות כאן בארץ שונה, אמא זכיתי לשרת בצבא ההגנה לישראל. זכיתי להגן על הארץ על המולדת עליה חלמנו כל השנים.

אני מועמד לצאת לקורס צלפים ובהמשך לקורס חבלה מתקדם, אמא אני חולם על קריירה צבאית.

הצבא הוא כוח, הוא ההגנה לכך שתוכלו לחיות כאן בארץ בשקט.

אז בבקשה אמא הניחי את דאגותיך בצד, אני כבר ילד גדול ואני מבטיח לך שאשמור על עצמי.

אוהב מאוד,

דניס.

ואני אהוב עלי;

יום ששי, ואני במטבח מבישלת אוכל לכבוד שבת קודש, אתה בן חמש, אתה רחץ אלי ובעיניך השוהבות אתה מביט בי: "ואני מה יקרה? למה אתה כל כך שמח?" אתה לא מתבלבל ומספר לי על החלום הכי גדול שלך, החלום שלך שהפק לסיוט הכי גדול שלי: "אמא, אני יודע מה אני רוצה להיות כשאהיה גדול...אני, אני רוצה לעצוב את פריז, לעלות לארץ ישראל ולהיות ח"ל אבור".

אני צוחקת איזה מתק אתה, איך ילד בפריז יכול לחלום תלומות כאלה?! אבא אני לא מתרשט מתשפט מתק של ילד בן חמש. שתצדל כבר לא יהיו מלחמות אני חושבת לעצמי: וואן, כל שנה דאגת להזכיר לי על אותה תלום ילדות- המשכת לחלום על ארץ ישראל. ואני נשארת בפחדים שלי.

בגיל 17 אמרת לך בכעס -"אתה לא טס לשום מקום". אפשר לעלות לארץ, אבא למה להתצייס?

אבא יואני אתה ענית לי באותו רגע ובחיוך גדול, "אמא, אם תצאאי - זה מה שאני רוצה לעשות. אין דבר שאני רוצה לעשות יותר מזה. אבא אני מבטח לך, אני מבטח שאשמור על עצמי. אני אהיה בסדר. אמא אני אהוב אותך".

אמא יקרה,

את המכתב הזה, אני כותב בקורס נגינה. סוף סוף אימא למדתי לכתוב בעברית שפת הקודש של עם ישראל.

אמא, אני לובש מדי צינור לומד על הארץ המובטחת, על המדינה שעליה נלחמו אלפי שנים. אני נראש ואהה להסתובב כאן בבסיס מחוזה אלון בין מאות צועים חדשים שבתרו לעצוב את הפינה החמה שלהם בארצות האלה ולשוב ארצה ולהתצייס לצבא האני לישראל.

צינות אמא זו המילה. צינות.

צינות זו תקווה, זה שלום. צינות זו המטרה- שהעם היהודי ישוב לארצו, למולדתו בכל שנה אמא, התפללנו בליל הסדר בצרפת: "לשנה הבאה בירושלים הבנויה". זו הפסגה של הצינות ירושלים בנויה ושלימה שכל היהודים בתוכה.

אמא, אני יודע שאת דואגת לי, אני יודע שקשה לך לישון בלינה, קשה לך להירדם.

הזמן חולף מהר אמא, אני מבטח שאשמור על עצמי. הסירי דאגה מליבך.

אהוב אותך אמא, אהוב אותך!

מלק שלי, מלאך שלי. האור של הבית, מאז שיצאת למכינה הקדם צבאית "ימין אורד", אתה חדור מטרה להתגייס לחייל צנחנים. תמיד רצית להגיע להיות צנחן כמו אחיך הבכור. אני שמחה שהתגשם לך החלום-וקיבלת את מה שרצית.

מלקו אני גאה בך שבחרת מסלול קצת שונה משאר חבריך, החלטת לצמוח למעלה להגיע גבוה ולהגשים את חלומותיך. החלטת לעזוב את 'הברזלים' בהם היית מבלה שעות עם חבריך בסופי שבוע כשהיית חוזר הביתה מהפנימייה. גאה בך שלא נתת לתירוצי החיים להכתיב את דרכך, אלא חלמת גבוה והגעת לשם.

בפנימייה תמיד סיפרו כמה אתה אחראי ועוזר לכולם, הם לא חידשו לי הרבה כי ראיתי מה אתה עושה כשאתה חוזר הביתה. איך אתה עוזר לשכנים הזקנים, עורך עבורם את הקניות, איך אתה דואג להורים שלך ולאחיך הקטנים. מכאן היה לי ברור שתגיע לקורס מפקדים. וגם שם כמפקד תדאג בכנות גדולה לכל חייליך.

תמיד הרגשתי שאפשר לסמוך עליך. אתה בחור אחראי, ואני בטוחה שחייליך זכו במפקד מצויין.

עם זאת הדאגה לא יורדת מליבי. מלקו, מלאך שלי, תבטיח לי שתשמור על עצמך.

תשמור על עצמך, כמו שהיית שמור על חייליך.

אוהבת אותך ודואגת לך

אמא.

אמא יקרה,

מה שלומך? מה שלום אבא?

אני יודע שההחלטה שלי ללכת לצנחנים מעט קשה עבורכם, אני יודע שהעזרה בבית עכשיו נופלת בעיקר עליכם. אבל אני חייב לשתף אותך כמה טוב לי כאן בצבא.

אחרי קורס מכי"ס, קורס מפקדי כיתה, זכיתי לקבל צוות חיילים משלי. לא האמנתי עד כמה המשימה תהיה מורכבת- מחיילים בודדים לנסות להפוך אותם לקבוצה, לצוות. צוות שילחם זה לצד זה, צוות שישמור ויגן אחד על השני.

קבלתי צוות מאתגר- חיילים חילונים ובני ישיבות יחד. הפערים בניהם היו גדולים, אבל אני מאמין כי בסופו של דבר אפשר לגשר על השוני, בסופו של דבר כולנו יהודים וכולנו רוצים להגן על המולדת.

אמא הסירי דאגה מלבך, מבטיח לשמור על עצמי ועל חיילי.

אוהב

מלקו.